

معلوم الحال های فوتبالی

چند روزی است در فضای مجازی در قبال منتقدین هیات فوتبال استان از کلمه معلوم الحال بیشتر استفاده می شود. این کلمه را برای کسانی که در مورد فوتبال برخلاف میل برخی آقایان حرف می زنند استفاده کرده و آنها را عاملی برای عملی نشدن نقشه ها و اهداف خود به حساب می آورند.

در لغت معلوم الحال معنی و مفهوم خاص خود را دارد. این کلمه در زبان فارسی به صورت کنایه آمیز به کار می رود و در بیشتر موارد به عنوان توهین به اشخاص و یا منابعی مورد استفاده قرار می گیرد. کسی که احوال و اعمال او به بدی و نادرستی شناخته می شود معلوم الحال نامیده می شود. معلوم الحال کنایه از آدم ناسالمی است که برای اثبات نادرستی او نیازی به دلیل و مدرک وجود نداشته باشد.

راستی منتقدان هیات فوتبال استان اردبیل با چه معیار و متر و ترازویی به حکم برخی ها ناسالم تشخیص داده شده و بارها و بارها با به کار بردن آن کلمه، توهین به افراد را در دستور کار قرار داده اند؟ آیا بهتر نیست که مدعیان معلوم الحال بودن برخی از افراد دلایل خود را به وضوح بیان کنند تا جای هیچ حرف و حدیثی بر جای نماند.

فردی که از او کارهای خلاف سر بزند در جامعه شناخته شده است و مردم از وی یک ذهنیت با توجه به سابقه خواهند داشت و همواره با نظر منفی به وی نگاه کرده و مسؤولان دیگر چنین فردی را قابل اعتماد برای قرار گرفتن در یک پست و منصب و مقامی تشخیص نخواهند داد. مثلا اگر فردی را که نظر سوء داشته و چک های یک مؤسسه و یا نهادی را در راه کارهای شخصی خرج بکند دیگر به وی اجازه ای برای قرار گرفتن در راس امور را نمی دهند و وی را در این ارتباط معلوم الحال می خوانند و یا اگر کسی دزدی بکند و پرونده داشته باشد و یا به ناموس دیگران نظر داشته و با پرونده های مختلف از شکایت مواجه باشد معلوم الحالش می خوانند. حال آیا بهتر نیست که در مورد متقدان فوتبال فقط به استفاده از این کلمه بسنده نکنیم و افراد معلوم الحال را با ذکر نام و پیشینه و کارنامه شان معرفی نماییم تا بدین ترتیب به سالم سازی فضای ورزش و فوتبال کمک کرده و دین خود را نسبت به جامعه ادا

نماییم.

حرف زدن خیلی آسان است. آیا آنهایی که بدون دلیل عده ای را معلوم الحال می خوانند می توانند در مقام اثبات ادعا های خود مدارک کافی ارائه نمایند؟ چرا در راه اصرار و پافشاری به حق بودن خود و دوستانمان چشم بر روی واقعیت ها می بندیم و اهانت و توهین به دیگران را در دستور کار خود قرار می دهیم؟ حرف های خود را بدون اهانت بزنیم و بدون شک مردم بهترین قاضی برای تشخیص حق از ناحق، مرد از نامرد و مستقل از خود فروخته هستند. یا حق.